

Шірінян Е. А.
*ОПП «Фінанси, банківська справа та страхування»,
аспірант кафедри фінансових ринків та технологій,
Державний податковий університет, м. Ірпінь, Україна*
Шірінян Л. В.
*д.е.н., професор,
завідувач кафедри фінансів
Національного університету харчових технологій*

НАУКОВА ПАРАДИГМА РИНКУ БАНКІВСЬКИХ ПОСЛУГ

Навчальні програми за спеціальністю 072 «Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок» повинні регулярно оновлюватися, щоб охоплювати зміни чинного законодавства, а також відображати трансформації банківської науки, яка постійно розвивається.

Метою дослідження є розкриття та удосконалення сутності поняття «ринок банківських послуг» з врахуванням реалій сьогодення і законодавчих змін в банківській сфері.

Викладення основного матеріалу. Перелік банківських послуг розкрито СОТ в тексті ГАТС. Закон України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» і Закон України «Про фінансові послуги та фінансові компанії» спираються на ГАТС і описують сутність банківських послуг з позицій складових фінансових послуг. Закон України «Про банки і банківську діяльність» дає неповний перелік регуляторів ринку банківських послуг.

У фаховій літературі дотепер залишаються не висвітленими та не врахованими повною мірою законодавчі зміни щодо складу учасників та структури ринку банківських послуг України. Для визначення ринку банківських послуг дослідники аргументують попит і пропозицію на банківські продукти і залишають поза увагою питання поведінки учасників ринку, ціни банківських послуг і операцій з металами.

У межах дослідження систематизовано та розширено коло учасників ринку банківських послуг України з врахуванням реалій сьогодення. Запропоновано нове визначення понять «ринок банківських послуг», «ринок банківських металів», «ринок банківських послуг і металів» [1, с. 119].

Нові визначення, на відміну від існуючих підходів, сформульовано з позицій теорії відкритих систем і теорії поведінкової економіки. Ринок банківських послуг являє собою частину ринку фінансових послуг і є відкритим економічним середовищем з сукупністю місць купівлі та продажу банківських послуг і продуктів, в якому одночасно мають бути реалізовані такі характеристики:

1) присутні учасники – клієнти-покупці, продавці та посередники, саморегулюванні об'єднання банків і самоврядні об'єднання клієнтів та органи регулювання ринку з регулятивними повноваженнями і операціями;

2) на якому виникають вхідні та вихідні фінансові потоки (присутні інвестиції або участь іноземного капіталу);

3) в результаті поведінки учасників ринку та перерозподільних відносин формуються попит на банківські послуги і пропозиція відповідних послуг і продуктів;

4) формуються ціни на банківські послуги через процентні ставки і комісії за банківські послуги;

5) в результаті конкуренції, об'єднання та взаємодії учасників можуть виникати синергетичні ефекти, непередбачена поведінка учасників ринку;

6) задовольняються потреби покупців банківських послуг через можливість вибору альтернативних банківських послуг і надавачів банківських послуг.

Список використаних джерел:

1. Шірінян Е.А., Шірінян Л.В. Ринок банківських послуг з позицій сучасної науки і законодавства. *Облік і фінанси*. 2023, 2 (100). 111-121.

Школяр Д. С.

*ОПП «Управління фінансовим бізнесом», 3 курс бакалаврат
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана*

*Науковий керівник – к.е.н., доцент
доцент кафедри банківської справи та страхування
Демченко В.О.*

АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ КЛІЄНТСЬКОГО ЗАДОВОЛЕННЯ ТА ЗБІЛЬШЕННЯ ЛОЯЛЬНОСТІ У НЕБАНКІВСЬКОМУ СЕКТОРІ

Фінансово-кредитні установи як професійні учасники фінансового ринку присутні в усіх його сегментах: на кредитному і валютному ринках, ринку цінних паперів та ринку похідних фінансових інструментів, формують попит на фінансові ресурси та фінансові активи, визначаючи рівноважну ціну на них.

Основні напрями діяльності сучасних небанківських фінансових установ пов'язані з акумуляцією заощаджень населення шляхом залучення коштів на вклади, випуску власних акцій, облігацій, продажу страхових полісів; кредитуванням певної сфери економіки або господарської діяльності, групи населення; наданням іпотечних кредитів: організацією пенсійного та соціального забезпечення населення; здійснення операцій в рамках кредитної взаємодопомоги.

Одним із видів небанківських фінансово кредитних установ є лізингові компанії. Вони займаються купівлею обладнання, транспортних засобів, споруд виробничого та невиробничого призначення, які дорого коштують, та наданням їх в оренду з правом наступного викупу.